3. jmenování notáře;
4. přijetí za sensála;
5. povolení ku zřízení, proměně nebo rozšíření fideikomisu.

Místo taxy 100 zl. placené dříve za připuštění k advokacii zapraviti jest dle zák. ze dne 6. července 1868 č. 96 ř. z. dávku 10 zl. v kolkových známkách. Za přijetí k úřadu oprávněného veřejného agenta platí se taxa 100 zl., jmenování notářem ukládá taxu 25 zl., přijetí za sensála podléhá pak taxe 100 zl., pokud se týká, 50 zl. Tvoří-li předmět fideikomisu statky nemovité nebo smíšené, platí se za povolení ku zřízení takovéhoto fideikomisu taxa v obnosu 1000 zl., jsou-li však fideikomisem stíženy jen statky movité, nastupuje taxa 250 zl. Přemění-li se movitý fideikomis v nemovitý nebo smíšený, stanovena jest taxa 750 zl. Povolí-li se rozšíření fideikomisu v tom směru, že se rozšíří o statky nemovité, místo má taxa 500 zl., jinak platí se taxa 125 zl. (za rozšíření fideikomisu o statky movité).

VII. Taxa za schování statků k soudu složených viz čl. Deposita.

VIII. Vedle výn. min. fin. ze dne 7. srpna 1851 č. 82 ř. z. povolán jest vyměřovati veškery shora naznačené taxy c. k. ústřední taxovní úřad ve Vídni.

Technikové lesní viz Lesy.

Technikové pojišťovací.

Aby bylo vyhověno stále rostoucí poptávce po osobách v pojišťovací technice vzdělaných, byly nař. min. vnitra a min. kultu a vyuč. ze dne 3. února 1895 č. 23 ř. z. vydány o autorisaci pojišťovacích techniků následující zásady:

I. Oprávněni užívati označení »úředně oprávněného technika pojišťovacího« jsou toliko ti, kdož odbyvše s výsledkem zkoušku, obdrželi od ministerstva vnitra listinu opravňovací (autorisační).

II. K připuštění ke zkoušce jest zapotřebí:
1. státního občanství;
2. svéprávnosti;
3. zachovalosti;
4. odbytí (absolutorium) střední školy;
5. průkazu, že žadatel navštěvoval na některé vysoké škole přednášky o vyšší matematice;
6. průkazu, že byl prakticky činným v oboru pojišťovací techniky; průkaz tento lze podati hodnověrnými potvrzeními o tom, že žadatel po přiměřenou dobu buďto samostatně nebo ve službě některé pojišťovny nebo v některém veřejném úřadě byl zaměstnán obstaráváním prací pojišťovací techniky.

Předměty zkoušky jsou: všeobecná matematika, pojišťovací matematika, matematická statistika, znalost základů účetnictví, zejména vzhledem k vedení a skládání účtů pojišťoven, a konečně znalost zákonů pojišťovacích a národního hospodářství.

III. Výjimkou mohou býti od zmíněné zkoušky osvobozeni ti, kdož vyhovují podmínkám pod. č. II. naznačeným a mohou vědeckou a praktickou činností prokázati všestrannou zběhlost ve vědách, jež jsou předmětem zkoušky. Rovněž osoby, které s dobrým prospěchem vykonaly zkoušku pro učitelský úřad na gymnasiích nebo reálkách z matematiky a fysiky nebo dosáhly doktorátu filosofie na některé tuzemské universitě z matematiky jakožto předmětu hlavního, mohou býti sproštěny od vý-

konu zkoušky ze všeobecné matematiky a konečně osoby, kteréž odbyly státní zkoušky právnické a státovědecké nebo dosáhly doktorátu práv na některé tuzemské universitě, mohou býti sproštěny zkoušky z národního hospodářství.

IV. Ke zkoušení žadatelů o oprávnění pojišťovacích techniků jest zřízena zkušební komise u ministerstva vnitra. Zkouška skládá se z části písemné a ústní. Při písemné zkoušce má býti dána kandidátu z pravidla jedna otázka z každého ze tří zkušebních předmětů; otázky mají býti takového způsobu, aby je bylo možno v jednom dni za obyčejných hodin úředních zodpověděti. Žadatelé, kteří byli prohlášeni za nezpůsobilé, mohou zkoušku po uplynutí jednoho roku opakovati. Ke dvojímu opakování zkoušky jest zapotřebí zvláštního povolení ministerstva vnitra. Při určení lhůty (terminu) ke zkoušce má žadatel zkušební taxu 30 zl. zapraviti.

V. Úředně oprávnění pojišťovací technikové buďtež zavázáni přísahou od politického úřadu zemského svého bydliště. Úředně oprávněným pojišťovacím technikům, kteří by byli odsouzeni pro zločin vůbec, pro přečin ze zištnosti nebo proti veřejné mravnosti spáchaný nebo pro takovýto přestupek nebo pro přečin naznačený v § 486 tr. z., může ministerstvo vnitra opět odníti právo, aby dále se nazývali úředně oprávněnými techniky pojišťovacími. Každé udělené neb odňaté oprávnění budiž vyhlášeno ve »Wiener Zeitung« a v úředních zemských novinách. Úředně oprávnění technikové pojišťovací mají právo užívati pečeti se svým jménem a názvem: »Úředně oprávněný pojišťovací technik«. Úřadové jich mohou užívati za plat k výkonu prací techniky pojišťovací.

VI. Nař. min. kultu a vyuč. vydaným v souhlase s min. vnitra dne 26. června 1897 č. 158 ř. z. byly vydány bližší předpisy o zavedení teoretické státní zkoušky v kursu (běhu) pro pojišťovací techniku na vysokých školách technických ve Vídni. Členy zkušební komise jsou profesoři a docenti v kursu pro pojišťovací techniku shora uvedeným předmětům vyučující; předsedou zkušební komise jest děkan všeobecného oddělení, po případě, nemohl-li by tento předsedati, proděkan.

Technikové zubní.

Provozování zubní techniky, pokud se nevykonává ve spojení se zubním lékařstvím oprávněnými diplomovanými zubními lékaři, bylo zařaděno mezi živnosti koncesované. Živnost zubní techniky zahrnuje mechanické zhotovování umělých zubů, náhradních chrupů pro lidská ústa a součástek těchto chrupů po živnostensku. Zubní technikové jsou oprávněni otisk a upravení umělých zubů v úplně zdravých lidských ústech samostatně provésti; nesmí však žádných příprav v ústech neúplně zdravých, aniž v ústech úplně zdravých, jimiž by se jich jakýmsi operačním způsobem dotýkal (zejména nesmí uštipovati špičky zubův a zubních kořenů, upilovávati, čistiti a konservovati zuby, odstraňovati škodlivé kořeny atd.).

Koncesovaným zubním technikům, jakož i živnostníkům, kteří až posud jsou oprávněni provozovati živnost zubních techniků, jest dále zapověděno na svých stálých provozovárnách, bytech a návěštích užívati označení, kteréž by obecenstvo mohlo uvésti v omyl o rozsahu a podstatě jich živnostenského oprávnění. Takovým nedovoleným označením jest zejména »zubní umělec«, »zubní artista« a rovněž »dentista« (výn. min. obch. ve srozumění s min. vn. ze dne 20. března 1892 č. 55 ř. z.).